

NEDOKONČANA ZGODBA

Med stikanjem za mokronoškim časom sem pri Devovih naletel na žepni Mokronoški koledarček za leto 1938. Napisal in izdal ga je Jože Kralj (srečali smo ga v vlogi tajnika Delavske strokovne organizacije mokronoške tovarne usnja). Med prispevki je tudi njegovo razmišljanje z naslovom MOKRONOG KOT LETOVIŠČE. Brez opravičila in pojasnila bralcu z njim zaključujem svoj poizkus kukanja skozi ključavnico v mokronoško preteklost. Spis je star šest desetletij. Z malo popravki bi bil prav lahko napisan jutri.

Po svoji krasni naravni legi bi Mokronog lahko postal važno središče turizma v Mirnski dolini. Lepa kotlina, v kateri se nahaja sam trg, gozdната okolica, ki prehaja v višjih legah v vinograde, ki dajejo izboren dolenski cviček, je s svojo blago klimo kakor nalašč ustvarjena za oddih.

Izmučeno oko celo leto v delo vpreženega uradnika ali nameščenca, pa tudi vseh, ki si ne morejo privoščiti za svoj letni odmor svetovnoznanih in dragih letovišč, dobi ob pogledu na mehko zasanjano položeno gričevje mokronoške okolice kmalu spet svojo naravno čilost in človek se vrača na svoje delo kot preroben v srečni zavesti, da si je zopet nabral zadosti energije za boj z življenjem.

Najbolj pa se razveseli človek srednjega staleža (ki ne razpolaga z bogve kolikim denarjem), če lahko ugotovi, da je udobno in dobro združil s koristnim, to se pravi, da je ob primerno majhnem trošku imel dosti ugodnosti in zabave.

Mokronog kot sedež trške občine, sreskega sodišča, davčne uprave in drugih uradov, premore temu primerno malo gostiln in restavracij, ki bi zadoščale večjemu številu letoviščarjev. S količkaj agilno privatno inicijativo, pa tudi s podporo občine, kot to delajo v drugih krajih, bi se pa temu stanju lahko kmalu odpomoglo.

V trgu samem, pa tudi v okolici je precej imovitih ljudi, ki bi, če ne eden sam, pa lahko na zadružni ali delniški podlagi zgradili vsaj en moderen hotel, ki bi odgovarjal vsem sodobnim zahtevam tujskega prometa. S primerno reklamo bi se lahko v kratkem času privabilo dosti letoviščarjev, tako da bi se zgradba hotela lahko hitro rentirala. Lep prostor za tak hotel bi se lahko hitro našel; so krasne parcele v središču trga, kjer bi zidava večnadstropne hotelske palače dala trgu izgled, ki pristojna tujskoprometnemu kraju. Edinstvene, s krasnim razgledom daleč na vse strani, so pa za zgradbo hotelov ali vil-penzijonov parcele z naravnimi terasami na posestvu Franceta Jeriča. Iz te posesti bi se dalo napraviti na ta način v par letih milijone. Pa tudi na vseh drugih koncih in krajih Mokronoga in okolice so krasni položaji za graditev, tako pod sv. Florijanom, pod Goro, na Prelogah in sploh povsod, kamor pogledaš. Podnebje je zdravo in zrak radi smrekovih gozdov, ki je trg z njimi obkrožen, naravnost bajno poživljajoč.

Z električno lučjo in pogonskim tokom je ves kraj preskrbljen, edino kar Mokronogu manjka, je dobra pitna voda. Že desetletja stoji zadeva z vodovodom na istem mestu. Zdrave in dobre pitne vode je v bližini v izobilju. Načrti za zajem izvora v Bačju, ki bi zadostoval za preskrbo z vodo tudi za destkrat večji Mokronog, so menda že strohneli kje v kakšnem arhivu. Treba bi bilo pravega možakarja, ki bi imel kaj besede, obenem pa energije za delo, pa bi bil vodovod v kratkem tukaj. Takemu zaslužnemu možu bi Mokronajarji kakor tudi okoličani gotovo že za življenja postavili spomenik, pa tudi zaslužil bi ga bil.

In še ena naprava je Mokronogu nujno potrebna, to je kopališče. Poleti se vsi ljudje hodijo kopat v zamazano Mirno, ki je povrh tega še precej oddaljena. Je pa v neposredni bližini kraj, kjer bi se lahko napravilo fino letno, kakor tudi zimsko kopališče. Z zajemom potočka v Ančkini dolini, ki je sedaj v lasti gospoda Kalina, bi se dalo urediti moderno kopališče (lahko kar tam v dolini ali pa niže na Zihelovem ali pa Šetinovem

svetu).

Pa bo takoj kdo rekel: za to je pa treba dosti denarja in tudi ne izplačalo bi se. Če bi se malo poživil tujski promet, bi se denar lahko hitro dobil. Lahko bi kopališče postavila občina ali pa tudi privatniki. In še v kako kratkem času bi se izplačal kapital, ki bi ga uložil kdorkoli v tako podjetje. Kdor še ni videl, kako so iz neznanih in zanemarjenih vasi nastala cvetoča mesta in slavna letovišča, seveda ne bo verjel ter bo rekel, da so to neumnosti in proč vržen denar. Toda temu ni tako, kajti iz Mokronoga bi lahko en sam energičen, pravi mož na pravem mestu napravil zlati rudnik, iz katerega bi potem črpali blagostanje vsi. Samo začeti je treba.

Saj, samo začeti je treba!

Stane Peček